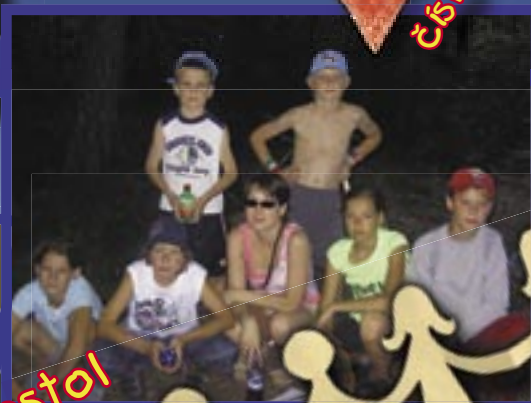

PATHFINDER

číslo 1 roku 2007

Tábor ako veľký kostol

Klatovský Byznys

A JE TO TADY, PŘE

L O M

Něco starého končí a něco nového začíná. Úsměvy a přání všeho nejlepšího do nového roku jsou na denním pořádku. A já si myslím, že je to dobře. Každoročně jsou nejbližší dny okolo Silvestra zahaleny do tajemného hávu vzpomínek, úsměvů, pláče, nových nadějí a silných slov, že ten příští rok bude lepší.

Nevím jak vy, ale já si promítnu všechno, co jsem ten rok zažila. Nejdřív se jen tak nostalgicky zasním a nechám myšlenky lítat sem a tam. Ale všechno má mít řád, takže teď pěkně popořádku. Začínám 1. lednem 2006 a pokračuji dál. Tak tohle se mi podařilo, tohle se mi taky podařilo... tohle... no, žádná sláva... a hele!... tohle byla vtipná situace... a tenhle den byl nejšťastnější... a tenhle zase nejsmutnější. Ale když to sečtu, odečtu, vynásobím a vydělím, myslím, že to byl úspěšný rok. Pár chybiček je třeba doladit, ale jinak si nemám na co stěžovat.

Jenže pořad mi v tom něco chybí. Pořád mi to přijde nějaké prázdné. Kde je smysl mého života? Copak je můj život jen o tom, co se mi podařilo a co ne? Copak je můj život jen součet všech mých osobních výher nebo proher? Copak mi jde jen o to, abych se někam posunula ve společenském žebříčku, který jsem si ve své hlavě vytvořila?

Ne. Takhle to není. Za všechno, co jsem v minulém roce prožila, vděčím mému Spasiteli Ježíši Kristu. To, že se mi něco dařilo, je úžasný dar a milost a já se to každý den znovu a znovu snažím takto vnímat. To, že přichází některé špatné okamžiky, se snažím vnímat jako možnost přiblížit se víc k Bohu a taky se z toho něco naučit. Každý den po celý rok jsem večer usínala s myšlenkou vděčnosti, že Bůh chrání mě i mé blízké.

Znovu jsem na 1. lednu 2006. Znovu procházím svůj rok. Teď ale na modlitbě. Se svým Pánem. Teď mám znovu možnost projít den po dnu a dívat se na ně z perspektivy mého přátelství s Ježíšem.

Skončila jsem dnem 31. prosince 2006. Co bude dál? Co mě čeká? Víím, že jsou předemnou v tomto roce zlomové chvíle. Budu se muset rozhodovat. Jak se rozhodnu? Víím, že přijdou velké zkoušky. Jak obstojím? Těším se na ty radostné okamžiky, na které budu ještě dlouho vzpomínat. A s bázní se budu snažit přijmout i ty „nepovedené“ dny, které mě možná přenesou zase někam dál.

Nevím, jaký bude rok 2007. Ale jediné, co víím jistě, je, že se chci každý den probouzet s novým odhodláním prožít ten den co nejlíp a hlavně s mým přítelem Ježíšem. Nevím, jestli se mi to podaří. Ale Bůh se dívá do srdce. A taky nám slíbil, že nás nikdy nenechá samotné. Není to dostatečný důvod to zkusit?

JADV

KLATOVSKÝ BYZNYS

Ahoj, kamarádi a kamarádky,

po „iks“ letech jsme v Klatovech uspořádali 2. ročník „Byznysu“. Konal se v termínu od 3. 11. do 5. 11. 2006. V pátek v podvečer jsme se sešli v „Klíči“, ve sboru. Přijeli kamarádi z Karlových Varů a Sokolova. Zahráli jsme hru „na jelena“, najedli se a šli spát. Spalo se v tělocvičně poblíž sboru. V sobotu ráno jsme se sešli k bohoslužbě. Dawy nám v kázání vyprávěl podobenství „O dělnících na vinici“, v němž každý dělník dostal za odvedenou práci jeden denár. Ať pracoval celý den nebo jen jednu jedinou hodinu.

Po sobotním obědě jsme se sešli k hlavní hře — Byznysu. Naše řady ještě doplnili kamarádi a spolužáci z Klatov. Děti rozdělené do skupin obcházely jednotlivá stanoviště, resp. pracoviště, a za každou odvedenou práci dostaly shodně jeden denár (v našem příp. čokoládový zlaťák). A za co byly odměněny, jaké měly zaměstnání? Skládaly báseň či příběh z novin, svazovaly z krátkých provázků dlouhý provaz, kreslily neexistující zvíře, příp. vysněnou Zemi aj.

Poté mohly svůj zlaťák uložit do banky nebo ho směnit za stříbrňáky a začít s nimi podnikat. Podnikat mohly pouze se stříbrňáky. Ale ouha! Tady mohly o hodně přijít :(, anebo také hodně získat :)! To záleželo na nich a na štěstí! Podnikaly ve sportovních disciplínách, vzdělávací soutěži, v obchodní činnosti a také mohly zajít do kasina. Nakonec své stříbrňáky proměnily zase na vytoužené čokoládové zlaťáky!

Ale nezůstalo jen u toho. Z podnikání byli všichni unavení, a tak byla ještě večer tělocvična (vybíjená, floorbal, fotbal...). To abychom šli do postýlek opravdu „vyřízený“! V neděli jsme zahráli bojovou hru „sumo“ a střílelo se „foukačkami“ na terč — na srnce.

V poledne jsme výborně poobědvali a to tu už byla 14. hodina a čas na loučení. Tak příští rok v říjnu v Klatovech :)! Áááhoj!

HONZA A IVAN

TÁBOR AKO VEĽKÝ KOSTOL

Príjemné leto je už dávno preč, ale predsa zostáva vôňa prázdnin ktorá nám bude pripomínať náš tábor, alebo „kostol“. Aj vám v myšliach stále zostáva hromada voňavých spomienok? Vráťme sa na chvíľu do nášho veľkého „kostola“, ako ho nazval jeden z našich kamarátov.

Odohrával sa na notoricky známej pácovskej chate. Pre vedúcich aj niektorých detských účastníkov bolo síce prostredie dôverne známe z iných akcií.

Zameranie tábora, jeho cieľ, aj zloženie detí však bolo netradičné. Tábor bol totiž mienený ako vyvrcholenie detského korešpondenčného kurzu. Medzi jeho účastníkmi boli mnohí absolventi tohto kurzu ale aj iné deti a ich kamaráti. Medzi nim aj také, ktoré rodičia vôbec nevedú k Ježišovi. Dalo by sa povedať, potomkovia „pravoverných“ ateistov. Áno, máte pravdu. Naozaj ťažký oriešok. Najmä keď si tieto deti uvedomili, že sú na evanjelizačnom tábore. To však nebola jediná komplikácia z hľadiska kompozície programu. Pri tvorbe programu bolo treba prihliadnuť aj na rozdielny vek deťúreniec. Mali sme naozaj pestrý materiál. Od maličkých ledva 7-ročných „šuškov“, až po 16-ročný dorast. Veru, bolo to pestré a únavné. Nie len pre deti. Začali, aj končili sme v mene lásky, pravdy, krásy a priateľstva, neodmysliteľnou hymnou a slávnostnou vatrou. Program odzrkadľoval skúsenosti a dobrodružstvá istej „vítaznej partie“. Tak totiž znel názov tábora — „Vítazná partia“. Týmto názvom sme sa snažili deti uviesť do deja a prebudiť táborového ducha. Každý deň sme mali pripravené dva príbehy na pokračovanie. Ten ranný bol príbeh Daniela a jeho priateľov, totiž vítaznej partie v cudzom prostredí „Babylónie“ a ten večerný bol o falošných priateľoch, pre ktorých zrada bola najväčšia cnosť, kým neprijali Ježiša do svojho srdca. Program bol vždy podľa možností upravený tak, aby sledoval dejovú aj obsahovú líniu biblického príbehu. Ako na každom poriadnom tábore, aj na tomto boli deti rozdelené do skupín. Každá sa zo všetkých (zostávajúcich) síl urputne snažila získať titul vítazná partia dňa i celého tábora. Okrem opojného pocitu víťazstva totiž víťazov neminula sladká odmena. Víťazstvo bolo nutné vybojovať v aktivitách. Tie boli, ako som spomínal „zrkadlovým obrazom babylonských udalostí“. Takto si deti rozhodne lepšie zapamätali myšlienky príbehov. Medzi aktivity, ktoré vryli najhlbšie spomienky, bol deň športov, nočné vigílie (rozjímanie o Ježišovi pri ohni), desaťboj, putovná bojová hra, nočná aj denná hra v lese, no a samozrejme tradičný dobrodružný nočný bivak. Nechýbali ani každodenné tvorivé aktivity, kde si deti vyrobili darčeky zo skla, sádry, rámcčky na fotografie ale aj masky babylonských levov. Nie, nechýbala poriadna oblievačka, vrecúšková vojna, raftovanie a iné zbojstvá.

Tábor končil slávnosťou soboty. Už v piatok osvedčeným „Rajským večerom“. Štedrou hosťinou s rajskou atmosférou prijatia a lásky za sprievodu veselej hudby sme víťali príchod dňa odpočinku. Samozrejme, nezabudli sme sa spýtať aký bol tábor. V stupnici troch známok sme obstáli na jedna mínus, vďaka! Jeden mládenec anonymne napísal: „Tábor, to bol veľký kostol.“ Páčili sa mu mnohé veci, len ten „kostol“. V sobotu pri poslednom príbehu 29 z 36 detí odovzdalo dobrovoľne svoje srdce Ježišovi. Čo ešte viac, áno, bol to skutočne veľký „kostol“. Záver bol veľmi sladký nielen láskou k Ježišovi ale aj sladkými odmenami pre 4 víťazné partie. „Na budúci rok sa opäť stretne,“ boli to slová lúčenia.

Dievčatá a chlapci, prídte na tábor so svojimi kamarátmi. Je to do určitej miery podmienka pre účasť. Na budúci rok v polovici júla bude ďalší letný tábor. Určite to bude perfektná atmosféra, aspoň taká ako teraz. Prednosť majú všetci účastníci korešpondenčného kurzu. Zapoj sa a ponúkaj kurz svojim kamarátom a potom príd, určite to bude super.

VODCA PETER

Pořádáte akciu alebo tábor a radi byste,
aby o tom vedelo čo najviac pathfinderů?

Napište krátkou reklamu!

Pozor! Reklamu zasílejte minimálně 4 měsíce dopředu
před plánovanou akcí.

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Za Opusem 1231, 156 00 Praha 5–Zbraslav

e-mail: advent@pathfinder.cz

SOBOTA S DANIELOM KOMOROM

V sobotu 23. 9. 2006 nás prišiel navštíviť predseda klubu PATHFINDER Daniel Komora. Sobota sa začínala ako zvyčajne. Dospelý mali sobotnú školu a my deti sme mali sobotnú škôlku s Danielom. Hovorili sme o všetičom napr. o kopírovaní. Je to hriech, keď odpíšeme od spolužiaka domácu úlohu. Ale hovorili sme aj o tom ako môžeme pomáhať našim kamarátom na ceste ku Kristovi.

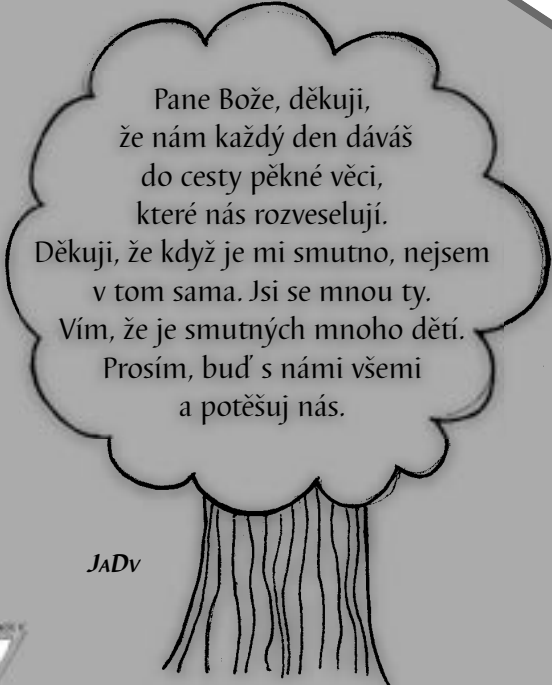
Keď sa skončila sobotná škôlka tak nám Daniel pripravil kázeň. Na začiatku sme si zaspievali pesničky. Boli sme nadšení a veľmi sa nám to páčilo. Keď sa skončilo kázanie Božieho slova, mnohí z nás sme dobrovoľne vystúpili dopredu a modlili sa s Danielom. O 12:30 bolo posilnenie pre tých, čo boli hladní, také malé agapé. O 14:00 sme šli hľadať poklad na námestí SNP vo Zvolene. Boli určené stanovištia, kde pre nás mali rôzne úlohy, ktoré sme mali splniť. Niektoré úlohy boli ťažké hlavne na zamyslenie. Chodili sme v trojiciach, vždy sme sa museli držať za ruky, ináč by sme boli vyradený z bojovky. Na poslednom stanovišti v krikoch bola ukrytá krásna truhlica a bola plná sladkej odmeny. Najrýchlejší boli v hľadaní pokladu mladšie deti Linduška, Noemi a Eliška. Keďže boli šikovné dostali sladkú odmenu aj obrázok. Aj my sme ho našli, ale skutočný poklad bol ukrytý vo verši, ktorý sme si zapamätali. Po skončení bojovky sme sa vrátili do zboru. Potom sme sa všetci rozlúčili a poodchádzali domov, plný nadšenia a radosti. Ďakujeme nášmu otcovi nebeskému, že nás sprevádzal po celý deň.

JANKA

MODLITEBNÍ STROM

Možná se ti stává, že je na tebe někdo zlý nebo že tě něčím zklamal nebo urazil. Mně se to stalo nedávno. V tu chvíli jsem nevěděla, co mám dělat. Ježíš říká: milujte své nepřátele. Ale copak to jde?

Vymyslela jsem plán. Snažila jsem se myslet na situace, které mě potěšily. Nutila jsem se myslet na pěkné věci. Modlila jsem se, aby mě to neodradilo dál věřit lidem a pomáhat jim. A taky aby mi Pán Bůh ukazoval ty pěkné věci, abych na to zlé nemusela myslet. A víš, co mi ukázal? Dal mi myšlenku na děti – lidi, kterým někdo ublížil a kteří jsou smutní. Tak se teď za ně modlím. Víím, že v tom nejsem sama.

Pane Bože, děkuji,
že nám každý den dáváš
do cesty pěkné věci,
které nás rozveselují.
Děkuji, že když je mi smutno, nejsem
v tom sama. Jsí se mnou ty.
Vím, že je smutných mnoho dětí.
Prosím, buď s námi všemi
a potěšuj nás.

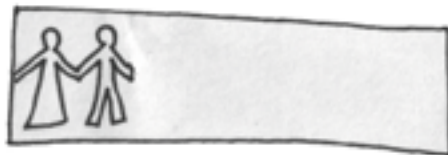
JADv

CELÁ ŘADA KAMARÁDŮ

Pokud už nedočkavě čekáš, co dnes budeme tvořit, nebo také pokud máš špatnou náladu a jsi sám nebo sama, tak tu mám něco pro tebe! Pojdme si dnes „vystříhat“ kamarády z papíru. Je to velmi jednoduché a výsledek celkem pěkný.

Potřebujeme papír dlouhý podle toho, kolik postaviček a jak dlouhý řetěz chceme vyrobit. Pokud chceme vytvořit opravdu velké dílo, musíme nejdřív poslepovat papíry k sobě nebo koupit roli papíru. Délka záleží opravdu jen na nás.

Potom si musíme určit, kolik postaviček si namalujeme, neboli kolik postaviček se má opakovat. My jsme si zvolili, že uděláme dvě postavičky: kluka a holku. Vezmeme arch papíru a úplně na kraj načrtneme postavičky tak, aby se držely za ruce. Nemusí to být nějaká velká kresba. Opravdu stačí pouze obrysy.

Potom tam, kde dál pokračuje papír a postavička čeká, koho chytne za ruku, začneme papír přehýbat. A to stylem harmoniky široké tak, jak je široký úsek, na který jsme namalovali postavičky.

Poté začneme opatrně stříhat. Pozor, abychom nepřestříhli ruce, které se drží!

Přeji ti hodně štěstí ve výrobě. Řetěz z postaviček pak můžeš třeba dát do okna nebo nad svou postel, a tak si každý den připomenout, že všude na světě jsou lidé, kteří se cítí podobně jako ty.

JADV

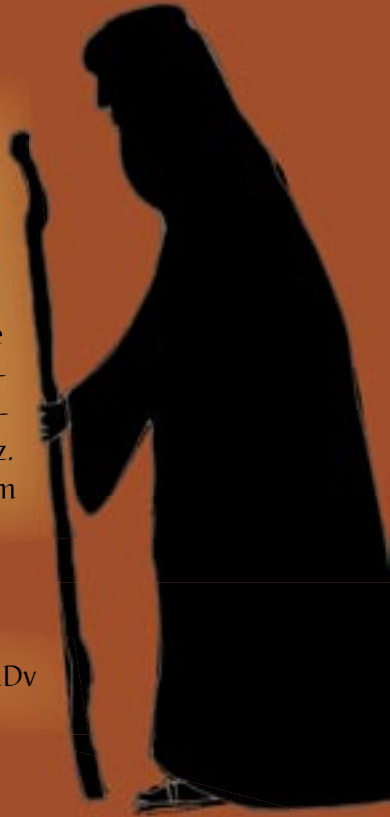
BIBLICKÁ HÁDANKA

Jsem otrok. Tedy, spíše uprchlý otrok. Utekl jsem od svého pána, protože jsem kradl. Tedy, už ani nevím, jak to bylo. Podstatné však je, že jsem se na svém útěku dostal až k Pavlovi. To je jeden z největších křesťanů dnešní doby. Hodně jsme se sblížili. Vyprávěl mi o Ježíši a já mu uvěřil. Prosil jsem za odpuštění hříchů. Prosil jsem, aby mě Ježíš přijal. Pavel mě ale poslal zpět. Za mým pánem Filemonem. Poslal mu po mně vzkaz. Ani nevím, co je tam psáno, ale dost se bojím, co bude, až tam přijdu. Snad mi odpustí.

Jak jsem se jmenoval?

Víte, jaký vzkaz po mně poslal apoštol Pavel?

JaDv

Dnes mi přišel dopis!

A v něm byl tento vymalovaný obrázek z Adventu č. 9!

Jeho autorem je Petko Kopilec ze Spišské Nové Vsi.

Za snahu a krásný výtvar mu chci veřejně poděkovat!

Peto, v nejbližších dnech se nezapomínej koukat do vaší poštovní schránky. ☺

JaDv

